Nro 76.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 20 WRZESNIA V. S. 1813 ROKU.

St. Peterzburg, dnia 10 Września.

Piszą z *Töeplitz*, że dnia 19 Sierpnia (31) Nayiaśnieyszy Imperator Wszech Rossyy raczył naymiłościwiey dadź następuiące nagrody. Jego Imperatorska Wysokość, Cesarzewicz, Wielki Xiąże Konstanty Pawłowicz otrzymał szpadę z bryllantami: Feldmarszałek Austryacki Xiąże *Schwarzenberg* order ś. Andrzeja pierwozwannego, Jenerał Infanteryi *Barclay-de-Tolly*, order ś. Jerzego 1szey klassy, Jenerał Pruski *Blücher* order ś. Andrzeja pierwozwannego, Jenerał Hrabia *Milloradowicz* szpadę z Laurami i 50,000 rubli, Jenerał Hrabia *Langeron* 30,000 rubli, Jen. Leytnant *Sabaniew* bryllantowe znaki orderu ś. Alexandra Newskiego, Jen. Leytnant *Sacken* wyniesiony na stopień Jenerała Infanteryi, Jen. Leytnant Austryacki *Colloredo* otrzymał order ś. Alexandra Newskiego, Hrabia *Ostermann-Tolstoy* order ś. Jerzego 2giey klassy, Xże *Eugeniusz Wirtemberski* order ś. Włodzimierza 1szey klassy, Jen. *Ermołów* order ś. Alexandra Newskiego, Jenerał Major *Rosen* stopień Jenerała Leytnanta, Jenerałowie Majorowie *Szewicz*, *Dybicz*, *Tolu* ordery ś. Włodzimierza 2giey klassy, *Oldekop* ś. Anny 1szey klassy, *Potemkin*, *Knorring* ś. Jerzego 3ciey klassy, *Chrapowicki*, *Czyczeryn*, *Czalikow*, *Wistrom* i Xiąże *Hessen-Homburg* ś. Anny 1szey klassy. (*z Pocz. półn.*)

St. Petersburg, dnia 28 Sierpnia.

Następuiąca wiadomość iest dowodem, że północne nawet krainy praca ludzka w żyżne i urodzayne zamienić może. Miasto *Turuchansk* pod 67mym stopniem szerokości północney w Gubernii Tomskiey o 5916 wiorst od tey stolicy odległe, otoczone iest od północy w rozległości kilkuset wiorst niezmiernemi lasami i głębokiemi puszczami: zimno w tych stronach do naywyższego podnosi się stopnia. Ostrość klimatu zdawała się odeymować wszelką nadzieię zbierania iakiegokolwiek żniwa. Jednakże JP. *Saranczow*, Assesor Koleski, bez pomocy nawet rolniczych narzędzi, chciał okazać możność uczynienia użyteczną tey ziemi. W roku przeszłym zrobił pierwsze doświadczenie zasiewaiąc jenczmień, groch, pszenicę i owies. Jenczmień i groch doyrzały, pszenica i owies, późniey zasiane, dla wczesney zimy dóyśdź nie mogły: pomimo tey przeciwności zebrał on z dwóch garcy posiewu czetweryk ziarna, które do użycia zdatne było. To co iest rzeczą pospolitą w inszych kraiach zdawało się bydź rzeczą nadzwyczayną mieszkańcom tamtych okolic, Pan *Saranczow* zamierzał sobie tego lata zrobić ieszcze doświadczenie z żytem, i sprowadzić pług dla uprawy ziemi.

— Dnia 15go Miesiąca Sierpnia, w dzień Wniebowzięcia mieszkańcy Moskwy, byli świadkami tkliwego widoku, który miał mieysce w *Kremlinie*. W momencie, kiedy Wikaryusz Metropolii, *Augustyn*, miał rozpocząć nabożeństwo, woiownicy narodowego uzbroienia Moskiewskiego, którzy do domow swoich powracali, z tryumfem weszli do *Kremlina* przez bramę *Zbawiciela*, z dwóma chorągwiami, które idąc przeciw nieprzyiacielowi z tegoż Kościoła Katedralnego mieli sobie dane. Jedna z tych chorągwi iest bardzo dawną, i podług podania, służyła ieszcze za czasów Cara Iwana Wasilewicza w bitwie przeciwko Tatarom. Ci waleczni obrońcy Oyczyzny staneli w linii naprzeciw rozwalinom gmachu należącego do wieży *Iwana Wielkiego*: stali oni pod bronią przez cały czas nabożeństwa. Potem Wikaryusz Metropolii *Augustyn* zbliżywszy się ku nim z krzyżem, odebrał chorągwie z rąk Komendanta siły zbroyney Moskiewskiey Hrabiego *Markowa*, oddał ie pierwszemu Dyakonowi, a powiedziawszy stosowną do okoliczności mowę, Pasterskiém swoiém błogosławieństwem uświęcił szczęśliwy powrót tych woiowników na łono familii swoich. (*le Conserv.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Berlin, dnia 15 Września, n. s.

W tey chwili odbieramy z główney kwatery Xięcia Szwedzkiego następny

Osmy Biulletyn.

Główna kwatera Seyda 12 Września.

Wczoray J. K. Wysokość przeniosł tu główną kwaterę — Wielu oficerów nieprzyiacielskich, którzy przy szańcu mostowym pod *Torgau* dostali się nam w niewolą, twierdzą, że Marszałek *Ney* poległ; inni znowu oficerowie powiadaią, iż go widzieli na szańcu przedmostowym zagrzewaiącego do obrony Francuskich żołnierzy. Ci sami oficerowie mówią, iż w bitwie pod *Dennewitz*, pierwey trochą, nim Szwedzkie i Rossyyskie kolumny na plac boiu wystąpiły, *Ney* na czele dwóch dywizyi, z których się składała jego rezerwa, wołał: „daley dzieci, zwycięstwo przy nas, za dwa dni będziemy w *Berlinie*." Lecz gdy w tym samym czasie woyska te uyrzały ogromne massy świeżych żołnierzy przeciwko sobie z zapędem idące, zwolniły natychmiast kroku, a gdy kawalerya w galopie na nie uderzyła, wszystko w jednym momencie wpadło w nieład i rozsypkę. Jeżeli Marszałek *Ney* w samey rzeczy zginął, Cesarz *Napoleon* utracił w nim nayměznieyszego i naydoświadczeńszego wodza.

Dywizye armii Pruskiey, które w ostatniey bitwie naywięcey ucierpiały, są znowu przywiedzione do kompletu. Nie jest podobna okazywać więcey waleczności i wytrwania w woiennym rzemiosle, jak dziś okazuią młodzi *Pruscy* żołnierze. Bataliony milicyi zamieniły się teraz w tak mężne i regularne woyska, iż naylepszym w Europie nie ustępuią. W armiach sprzymierzonych nie widać żadnego śladu emulacyi i niechęci. Składaią one razem jedną familią dzielnych woiownikow, z których każdy równie jak wszyscy poprzysięgli, za chwałe swoich Monarchow, i wolność Europy, zwyciężyć albo umrzeć.

Jen. *Vinzengerode* posłał już kilka tysięcy kozaków na drugą stronę *Elby*, a Jen. *Czerniszew* osadził *Dessau* i *Cöthen*. — Cała armia stoi nad *Elbą* i zgromadzaią się teraz materyały dla zbudowania mostow na kilku mieyscach tey rzeki — 3000 ludzi *Landszturmu* Pruskiego przeszło *Elbe* pod *Lenzen* dla dania pomocy znayduiącym się na tamtey stronie dawnieyszym Pruskim poddanym. Landszturm *Pomeranii* Szwedzkiey jest już w zupełney czynności — 2000 mieszkańców *Stralsundu* ze swoiey własney ochoty, pracuie około warowni tego miasta.

Doniesienia szpiegow, którzy z *Lipska* przybyli, uwiadamiaią, że tam odebrano przez gońców nowinę, iż woyska Austryackie weszły do *Monachium* stolicy *Bawaryi*.

Berlin, dnia 17 Września, n. st.

Z główney kwatery *Xięcia Następcy Szwedzkiego* odbieramy następny

Dziewiąty Biuletyn,

Główna kwatera *Coswig* 14 Września.

Pozawczoray J. K. Wysokość przeniosł tu swoią główną kwaterę — Cała armia posunęła się do *Elby*: jest teraz jey zamiarem upewnić sobie w wielu mieyscach przeyście przez tę rzekę dla połączenia się z wielką armią. Armie śrzodkowe pod wodzą Jenerałow *Blüchera* i *Benigsena* ciągną na *Drezno*. Rotmistrz Szwedzki *Platen* z regimentu Huzarow *Mörnera*, który się miał połączyć z woyskiem Jen. *Blüchera*, złączył się z nim w okolicach *Bautzen*. On także donosi, że Jen. *Blücher* idzie na *Drezno*, i że C. *Napoleon* do tego miasta się cofa. Było zamiarem i życzeniem *Napoleona*, zniszczyć armią połączoną Niemiec północnych; lecz dla osiągnienia tego celu prze[illegible]wiczne marsze i kontramarsze stracił on wiele czasu, a więcey jeszcze ludzi. Dla wsparcia działań Marszałka *Neya* posłał on był korpus Xięcia *Raguzy* (Marmont) d. 7 Września aż do *Hoyerswerda*. Korpus ten blisko z 25,000 ludzi złożony, miał wziąć kierunek na *Berlin*, a połączywszy się z armią *Neya* wysłać mocny oddział na prawe skrzydło Jen. *Blüchera*, aby tego ostatniego przymusić do odwrótu. *Xiąże Raguzy*, w rzeczy samey, przybył dnia 8 Września z rana do *Hoyerswerda*, lecz tam otrzymawszy wiadomość o wypadkach pod *Dennewitz* zaszłych, nie bawiąc nad dwie godziny, przez *Königsbrück* cofnął się do *Drezna*, gdzie jednym marszem pierwey *Napoleon* także przybył d. 9. z rana. Dwakroć C. *Napoleon* z gwardyami swemi i z korpusem Xięcia *Raguzy* udawał się w marsz dla attakowania lewego skrzydła połączoney armii w Niemczech północnych, i dwakroć był przymuszony z wielką stratą uchodzić do *Drezna*. Korpus Xięcia *Raguzy* w odwrócie swoim d. 8go był ścigany aż do *Königsbrück* przez Półkownika gwardyi Rossyyskich *Fignera* dowodzącego oddziałem 800 kawaleryi; w tey pogoni zadał on wielkie szkody nieprzyiacielskiey aryergardzie, ubił wielu ludzi i około 1000 wziął w niewolą. W dalszym ściganiu wspomniony oficer zdobył jeszcze wielką część Francuzkich bagażow i 400 uprzężnych koni. Na drodze do *Grossenhain* napadł on nakoniec pod *Roslik* na dwa Francuzkie szwadrony z korpusu Jenerała *Girrardin* i te rozproszył. Szpiegowie, których ten dowódzca do *Drezna* był wysłał, donieśli, że ta stolica ledwo na dni 14 żywnością dla woyska jest opatrzona.

Dwór Drezdeński, który dawniey w tak szczęśliwey znaydował się spokoyności, musi teraz swoią stolicę widzieć wystawioną na wszystkie klęski i okropność obleżenia. Sam Król od poddanych swoich nie dawno błogosławiony, musi z udręczeniem bydź świadkiem nieszczęść lud jego uciskaiących, a nie mogąc przynieść im żadney ulgi, trapić się tą smutną pewnością, że te klęski im dłużey, tym coraz sroższemi i okrutnieyszemi stawać się będą. Narod Saski poznaie swoie i swoiego Króla upokorzenie; i życzy sobie powrócić do dawney niepodległości. Ten duch patryotyzmu już się oczywiście postrzegać dawa, i wkrótce sto tysiecy Sasow stanie i podniesie broń za interes całych Niemiec, i za świętą sprawę, za którą walczy *Europa*. Uformowana będzie legia *Saska*, i legia *Bawarska*, a Niemcy rzeczą samą dowiodą, iż są godnemi nastempcami swoich wolnych przodkow. Spodziewać się można, że od brzegu *Baltyckiego* morza aż do prawego brzegu *Renu*, narody w massie powstaną i ciemiężyciela *Europy* na lewy brzeg *Renu* zapędzą. Żadna obawa nie może podawać w wątpliwość pomyslnego skutku tego przedsięwzięcia. Czterykroć sto tysięcy walecznych woiownikow, którzy ze wszystkich punktow zwycięską stopą posuwaią się naprzód, są gotowi do wspólnego wspierania swoich działań, i już sobie wzaiemnie podaią rękę. Od samey Francyi Sprzymierzeni niczego nie pragną; kochaią oni i szanuią narod Francuzki; ale żądaią żyć pod rządem własnych swoich Monarchow, pod opieką własnych praw i zwyczaiow — to jest ich jedyne życzenie! jeżeli teraznieysi Francuzi są godni własnego narodu, tedy nie zechcą dłużey walcź o przedmiot, który już tak wiele nieszczęść na ludzkość sprowadził, i dla którego teraz narażaią nawet na niebespieczeństwo chwałę swoiego narodu.

Podług wiadomości z Włoch odebranych, Wice Król Włoski zostł przez Jenerała *Hillera* zupełnie pobitym. Pewna osoba prywatna, która z *Lipska* do nas przeszła, donosi, że Margrabia *Vellington* nad Marszałkiem *Soult* uż na ziemi Francuzkiey nowe odniosł zwycięstwo.

Jen. *Lagenbring* naczelnik głównego sztabu Szwedzkiey armii dla słałości zdrowia zastąpiony jest tymczasowo w powinnościach swoich, przez Jen. *Sparre*. Xiąże Karol *Meklenburg-Schwerin* obiął dowództwo nad [illegible] *Landszturmem*. Małe oddziały woysk Szwedzkich znayduią się na tamtey stronie *Elby*, i już z nieprzyiacielem miały utarczki.

Berlin dnia 13 Września n. s.

Odbieramy dziś (o 11 w nocy) z główney kwatery Xięcia Szwedzkiego następny

Dziesiąty Biulletyn.

Główa kwatera *Zerbst* dnia 14 Września.

Wczoray przybyła tu główna kwatera J. K. Wysokości. Dziś Jenerał *Czerniszew* z korpusem kawaleryi i należącą do niey artylleryą przechodzi za *Elbę*. Będzie on rozszerzał postrach i trwogę w tyle armii nieprzyiacielskiey, i połączy się z partyzantami od wielkiey armii *Czeskiey* na linie kommunikacyyne nieprzyiacielskie wyprawionemi.

Kapitan Rossyyski *Fabek* należący do korpusu Jen. *Czerniszewa*, który pierwey za *Elbę* przeszedł, dotarł aż do *Naumburga*, gdzie się już Jen. Rossyyski *Thielemann* z kilką tysięcy jazdy znaydował. Chociaż Kapitan *Fabek* nie miał więcey z sobą jak 80 kozaków, potrafił jednak z tą garską ludu zabrać pod *Querfurtęm* Pułkownika Bawarskiego, Podpułkownika Francuzkiego, 40 oficerów i 500 ludzi. Tych ostatnich oddał Pułkowi kozakow, który się przy Jenerale *Thielemann* znaydował, oficerów zaś wraz z sobą na prawy brzeg *Elby* przyprowadził.

Podług wiadomości z *Kassel* wszystko w tym mieście i całey okolicy było w naywiększey trwodze. — Ministrowie zagraniczni gotowali się do wyiazdu. Minister Francuzki *Reinhard* był w ostateczney niespokoyności.

Xiąże *Eckmuhl* stoi jeszcze za rzeką *Stecknitz* i d. 12 miał kwaterę w *Ratzeburgu*. Wyprawił on Jen. *Pecheur* z 8 do 9000 ludzi do *Magdeburga*. Przez gońca na lewym brzegu *Elby* poymanego Jen. *Walmoden* powziął wiadomość o tym marszu, i zaraz z częścią woysk swoich udał się do *Dömitz*, aby tam uważał, jeśli się nie zdarzy sposobność zaczepnego działania.

Awangarda armii *Blüchera* d. 13 znaydowała się w *Bautzen* i ścigała woyska Francuzkie, które się ku *Dreznowi* cofały. Podług odebranych wczoray wiadomości Jen. *Wobeser* znaydował się w *Falkenbergu* z tamtey strony *Herzberga*, w którym to ostatnim mieście Jen. *Tauenzien* miał swoią główną kwaterę — Podług tychże wiadomości na prawym brzegu *Elby* znayduią się jeszcze dwa korpusy nieprzyiacielskie, maiące 13 regimentow kawaleryi pod wodzą Króla Neapolitańskiego. Te korpusy posyłaią swoie podiazdy aż ku pozycyi Jen. *Wobeser* staraiąc się odciąć mu dowoz żywności, co się im wszelako nie udało. Jeżeli te obadwa korpusy nieprzeydą niezwłócznie na lewy brzeg *Elby*, będą więc naciśnione przez armie Jenerałów *Blüchera* i *Benigsena*; a Jen. *Tauenzien* będzie naówczas spólnie działał z armią połączoną, którey on składa lewe skrzydło. Główna kwatera woysk Szwedzkich znayduie się w *Roslau*; ich awangarda stoi już na lewym brzegu *Elby*, a podiazdy rozciągaią się aż do *Dessau*. Jen. *Bülow* ma swoią główną kwaterę przed *Wittembergiem*; załoga tey twierdzy została wprawdzie wzmocnioną, lecz obleżenie niemniey dzielnie popieraném będzie. (*z Gaz. Berl.*)

Bukarest 21 Sierpnia n. s.

Przybyły tu z *Widdynu* goniec przywiozł wiadomość, że woyska Ottomańskie oszańcowany oboz

Serwianów pod *Negotynem* szturmem zdobyły i załogę jego z 5000 ludzi złożoną częścią zniszczyli, częścią zabrali w niewolą. Dowodca tego korpusu Serwiańskiego, znaiomy *Hayduk Weliki* znayduie się między zabitemi. Po tym zwycięstwie łatwo będzie Turkom, iść głębiey do Serwii, gdzie się znayduie mało mieysc tak warownych jak było pod *Negotynem.* (*z Gaz. Berl.*)

Wiedeń dnia 7 Września n. s.

Przybyły tu z donieśieniami o ważnych zwycięstwach przez woyska sprzymierzone pod *Culm* blisko *Töeplitz*, tudzież w *Szlązku* i na granicach *Saxonii* otrzymanych, Podpułkownik i Jen. Adjutant Hr. *Paar* dnia 4. po południu uczynił wiazd uroczysty na koniu do tuteyszey Stolicy. Poprzedzały go oddziały jazdy i 30 Postylionow z trąbkami, Urzędnicy Poczttowi na koniach w swoich mundurach towarzyszyli wieżdżaiącemu, obok niego niesione były zdobyte chorągwie, a konna gwardya mieyska i oddział woysk Cesarskich zamykały ten orszak. Mnóstwo ludu zgromadzonego na ulicach i placach publicznych okazywało nayżywsze uniesienia radości, a tak wśrzód okrzykow, Posłaniec zwycięstwa przybył do pałacu woienney Rady, gdzie otrzymane Trofea uroczyście złożył.

Doniesienie z głowney kwatery *Feldzeugmeystra Hillera* uwiadamia, że gdy dnia 30 Sierpnia woyska nasze pod wodzą Pułkownika *Baumgarten* znalazły woyska nieprzyiacielskie pod *Krainburg*, które iuż się ucierały z oddziałem naszym pod wodzą Podpółkownika *Göldling*, nastąpił natychmiast z naszey strony z takim zapędem wykonany attak, że woyska nieprzyiacielskie do miasta wparte były, gdzie po bitwie na ulicach aż do nocy trwaiącey, zostaliśmy nakoniec panami *Krainburgu* (w Karyntyi) a nieprzyiaciel był przymuszony uchodzić za rzekę *Sawę*, zrunowawszy wszystkie za sobą mosty. — Dnia 1go Września, o rozświcie dnia, nieprzyiaciel pod *Feistritz* z 3000 piechoty i 500 jazdy attakował naszą pozycyą, ale z wielką stratą odparty został.

Jenerał *Nugent*, który dnia 26go Augusta *Fiume* opanował, odebrawszy wiadomość d. 28 o zbliżeniu się iedney brygady nieprzyiacielskiey, pod Jen. *Garnier*, poszedł przeciwko niey z woyskami swoiemi aż do *Lippa*. W kilku godzinach nieprzyiaciel był przełamany, a nasze lekkie woyska, ścigaiąc go drogą do *Triestu* zabrały mu 95 jeńcow. W tym zdarzeniu 54 Karyntczykow złożyli dobrowolnie broń, i przeszli pod nasze chorągwie. — Jen. Hr. *Nugent* udał się nazaiutrz daley tąż samą drogą, rozumiał albowiem, że nieprzyiaciel wzmocniony zechce się pokusić o zdobycie na powrót miasta *Fiume*, lecz Francuzi cofali się ciągle ku *Triestowi*.

Już całe bataliony *Szluinskiego*, *Ogulinskiego* i *Banalskiego* Regimentów, uzbroione na naszą stronę przeszły, a w odzyskaney *Kroacyi* organizuią się pułki z nadzwyczaynym pospiechem. (*z Gaz. Berl.*)

Praga dnia 3 Września n. s.

Gazeta nasza zawiera doniesienie woienne o wypadkach, które pod *Dreznem* w ostatnich dniach Augusta mieysce miały.

Jen. Hr. *Wittgenstein* spotkał nieyrzyiaciela pod *Gisshübel*, i zadawszy mu wielką klęskę wyparł z oszańcowaney pozycyi. To samo powtórnie uczynił pod *Gollenberg* blisko *Obersedlitz*, gdzie dywizye Jenerałow *Durutte*, *Caparede*, część dywizyi *Bonnet* stały pod wodzą Marszałka *Gouvion St. Cyr:* były one spędzone, a w pospiechu i nieładzie uchodzić musiały do *Drezna*. — Jak tylko z rana d. 26 Sierpnia udało się Jenerałowi *Kleist* wyparować nieprzyiaciela, z tak nazwanych wielkich ogrodow, za przedmieściami leżących, natychmiast z wielu punktow woysko postąpiło przeciwko miastu. — Na drodze *Freyberskiey* znaydował się szaniec czterma działami osadzony: artylerya Austryacka przywiodła go wkrótce do milczenia zbiiaiąc z posady iego działa. Podobny szaniec na drodze *Dippoldwaldskiey*, pomimo nayzacietszey obrony był zdobyty szturmem przez Hr. *Colloredo*. Znayduiące się tam działa, i innych 6 przez niego zabranych po naywiększey części zagwożdżone zostały. Ten Jenerał stracił w tey okoliczności 3 konie pod sobą. — Nieprzyiaciel w tym samym czasie przedsięwziął uczynić wycieczkę na nasze lewe skrzydło, gdzie dywizye *Weissenwolf* i *Mesko* n aywaleczniejszy mu stawiły opor, i utrzymały się mimo natarczywych iego uderzeń. Na ten czas walka stała się gorętszą i kanonada żywszą, przez co, kilka domow na przedmieściach *Drezna* ogniem spłonęły. — W czasie bitwy dowiedziano się, iż *Napoleon* ze swoiemi Gwardyami przybył na pomoc miastu. Widzieć nawet można było, z tey strony, znaczne massy woyska idące z *Luzacyi* do *Drezna*. Wnioseno ztąd, że armia Francuska opuściła *Szląsk*, a zatym nayznakomitszy cel naszego przedsięwzięcia osiągniony został. Wśród takich okoliczności, kusić się o zdobycie miasta wałami i fossami otoczonego, i bronionego przez całą armią, byłoby szalonėm zuchwalstwem; a nieużyteczne obrócenie w popioł tey nieszczęśliwey Stolicy, czynem dzikiego okrucieństwa. — Dnia 27 nieprzyiaciel rozwinął znakomite siły przeciwko naszemu lewemu skrzydłu, i to, pomimo mężnego odporu dywizyi *Bianchi* i *Crenneville* ustępować iuż poczynało, kiedy przybycie dywizyi *Lichtensteina* wsparło bitwę, i zwróciło ią na korzyść naszą. Dwa tylko Regimenta, ieden Arcy-Xięcia *Rainera*, drugi *Lusignan*, wiele ucierpiały. Popędliwa ich waleczność zbyt ie daleko naprzód uniosła, gdzie od 3ch Regimentow kawaleryi nieprzyiacielskiey otoczone, gdy dla deszczu broni ognistey użyć nie mogły, bagnetem się broniły. Nieprzyiaciel starał się ieszcze, ze znacznemi massami wspieranemi liczną Artylleryą przełamać nasz środek i nasze prawe skrzydło, lecz wszystkie iego usiłowania rozbiły się o niezwyciężoną waleczność woysk naszych. — Jenerał Hrabia *Wittgenstein* wykonał kilka pomyślnych attakow na kawaleryą nieprzyiacielską, i za każdym razem złamał ią i rozproszył. — Ku wieczorowi odebraliśmy wiadomość, że nieprzyiaciel mocne kolumny przeciwko *Pirna* posyłał. Pierwéy ieszcze Jen. *Ostermann*, który miał poleconą sobie blokade *Königsteina*, doniosł, że wiele woysk nieprzyiacielskich przez tamteysze mosty *Elbę* przebywa. To poruszenie na naszym prawém skrzydle, które nam związek z *Czechami* przerwać mogło, a ztąd wynikaiąca trudność pozostania w tey części *Saxonii* ze wszelkich zapasow i sposobow ogołoconey, wskazała nam potrzebę uczynienia obrótu ku *Czechom* i zbliżenia się do naszych magazynow żywności i innych potrzeb. Cel zaczepney demonstracyi był dopięty. Armie Xięcia Następcy *Szwedzkiego* i Jen. *Blüchera* mogły bez trudności posunąć się naprzód, i działać natarczywie na boki i w tyle nieprzyiaciela. Armia zatym połączona pociągnęła spokoynie ku *Czechom*, i woyska nie doświadczyły inney przeszkody prócz trudności dróg przez ustawiczne deszcze niezmiernie popsutych. (*Zuschauer.*)

Nayzwyczayny dodatek do gazety Wiedeńskiey pod d. 4 Września, zawiera co następuie:

Z Töeplitz dnia 31 Sierpnia 1813.

Nieprzyiaciel zawiodł się względem przyczyn naszego poruszenia ku *Czechom*, i przedsięwziął był wysłać za nami poiedyncze korpusy z wąwozow *Erzgebirgu*. Jen. *Vandamme*, Dowodca pierwszego korpusu woyska, musiał posunąć się naprzód z *Königsteinu* do *Peterswaldu* z 52ma batalionami i w 4 do 5,000 koni. Nie stało przeciw niemu więcey, jak zaledwie 8miotysięczny korpus walecznego Rossyyskiego Jen. *Ostermana*, który to korpus z naywiększą odwagą bronił każdey piędzi ziemi. — Dnia 29go przybyły na wsparcie po naytrudnieyszym marszu Ces. Rossyyskie gwardye; Jenerał naczelnie dowodzący posłał był także dla wzmocnienia z *Eichwaldu* iedną brygadę grenadyerów Rossyyskich; uderzyli oni z odwagą lwów na nieprzyiaciela, i odparli go po ogromnych natężeniach aż ku *Karwitz*. — Nazaiutrz to iest: 30go po uczynionych rozporządzeniach, dowodzący Jenerał Feldmarszałek Xiąże *Schwarzenberg*, wezwał Jenerała *Barclay-de-Tolli*, do attakowania Francuzow, co ten Jenerał z taką zręcznością i umieiętnością wykonał, iakiey po nim tylko spodziewać się było można.

Dywizye *Kolloreda* i *Bianchiego* wraz z Rossyyską brygadą Jen. *Knorringa*, obeszły d. 30 z rana lewy bok nieprzyiaciela, gdy tymczasem Rossyanie zatrudniali prawe skrzydło iego, a Jen. *Kleist* przesmykiem *Nollendorfskim* w tył nieprzyiaciela pociągnął, i tym sposobem wszelki przeciął mu odwrót. Jenerał *Knorring* z przewyborną iazdą swoią uderzył na pierwszą nieprzyiacielską bateryą i zdobył 3 działa.

Kolumna Feldmarszałka Porucznika Hrabiego *Kolloredo* przypuściła w sposob iak nayświetnieyszy szturm do wzgórkow lewego nieprzyiacielskiego skrzydła, wyparła ie z *Parchwitz* do *Naudorf* po zaciętym odporze, kiedy tym czasem Jen. *Kleist* opanował przechod pod *Nollendorfem*. Nieprzyiacielowi nie pozostało nic innego, iak tylko wściekła rozpacz; opasany ze wszech stron, z czoła zaś ustawicznie przez Rossyan do wąwozów cisniony, zaledwo z małą resztą iazdy przebić się potrafił: to, co pozostało było zrąbanem lub wziętym w niewolą. Plac boiu okryty trupami; przyprowadzono iuż teraz blisko 8000 jeńcow, resztę chwytaią po lasach, a co chwila mnoży się ich liczba. Dostalismy w moc naszą 81 dział 2 orły i 2 chorągwie; ani iedna sztuka artyleryi nieprzyiacielskiey nie uszła rąk naszych. Jen. *Vandamme*, Jenerał dywizyi i inżynieryi *Haxo*, Jen. brygady *Gujot* i *Heimbrod* są poymani. Jenerałowie dywizyi *Dumonceau*, *Montesquiou Frezensac* i Xiąże *Reuss* polegli na placu, reszta rozproszona i raniona. Pierwszy korpus woyska Jen. *Vandamme* przestał iuż exystować.

Skutki wczesnieyszych naszych działań zaczepnych okazuią się w tey chwili. Jen. *Blücher* uderzył d. 20 Sierpnia pod *Jauer* na korpus *Macdonalda*, *Neya* i *Sebastianiego*, i pobił ie po naygwałtownieyszym odporze.— Nieprzyiaciel iest w naywiększym nieładzie; zabrano mu według ostatnich wiadomości 80 dział i około 6000 jeńcow. Liczba jeńcow byłaby ieszcze większa, gdyby nie walczono z tak wielkim roziątrzeniem, i nie uderzano po większey części bagnetem.— Półkownik *Mennsdorf* działał z naylepszym skutkiem w tyle nieprzyiaciela, chwytał gońcow, rozproszył kilka wysłanych przeciw sobie oddziałow jazdy, i trzymał nawet 8miotysięczną załogę *Lipska* w tak wielkiey trwodze, iż nie poważyła się wysłać z miasta na przeciw niemu żołnierzy.— Królewicz Następca *Szwedzki* pobił nieprzyiaciela d. 23 Sierpnia między *Teltow* i *Trebbin*, zabrawszy mu znakomitą dział liczbę.— Biulletyny wydane w głównych kwaterach Królewicza Następcy *Szwedzkiego* i Jen. *Blüchera* zawieraią dalsze o tych potyczkach szczegóły— Połączone woyska ciągną daley swoie działania w nayzupełnieyszym porozumieniu. (z *Gaz. Lw.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Podług otrzymanych w Berlinie d. 16 Września n. s. wiadomości, Jen. *Blücher*, który z wielką armią z *Czech* na przód postępuiącą związek sobie otworzył, przed kilką już dniami przeszedł *Bautzen*, który szturmem zdobył, i teżaz w pełnym marszu następuie na *Drezno*.

W skutek przyiacielskiey umowy z Bawarczykami, Austryacy mieli weyśdź do *Monachium* stolicy *Bawaryi*; jeżeli się ta nowina potwierdzi, widać iż *Bawarya* przystąpiła do wielkiey sprawy *Niemiec*, a jey przykład w *Wirtembergu* i *Baden* znaydzie zapewne naśladówcow.

Wieś *Dennewitz*, pod którą Xiąże Następca Szwedzki, w dniu 6 Września, tak stanowiące odniósł zwycięstwo, leży o pół mili na południe *Jüterbocku*.

Marszałek *Soult* pisał do *Napoleona*, iż jeżeli mu 30,000 starych żołnierzy, i takich, którzyby ieszcze z Anglikami nie walczyli, nie przyszle, skutki przegranych w *Hiszpanii* bitew mogą bydź nie wyrachowane.

Gazeta Lipska pod dniem 13 Września czyni uwagę, iż ponieważ armia Francuzka w wielkim nawszas była poruszeniu, nie można było zatém spodziewać się od niey zadnych Biulletynow.

Przybycie Xięcia Pawła *Wirtemberskiego* do obozu Xięcia Następcy Szwedzkiego Tronu, jest wieszczba bardzo wiele obiecuiącą.

Donoszą z Warszawy, d. 4 Września, że Xiąże *Łabanow Rostowski* Jenerał Infanteryi i Wódz armii odwodowey tam przybył.

Gazeta Insprucka (w Tyrolu) donosi, co następuie: „Za przykładem miasta *Insprück* uformowano gwardye mieyskie w *Hall*, w *Schwatz*, i *Brixen*, dla utrzymania w okolicach pokoiu i porządku. Na uzbroienie tey gwardyi, Król Jmć wydać kazał z arsenału kilkaset sztuk broni — Na jedney Alpie w okolicach *Inspruchu* trzy konie przy końcu Augusta zmarzły. (*Gaz. Berl.*)

List jeden prywatny, ale od osoby bardzo godney wiary, zawiera co następuie: „Po bitwie pod *Dennewitz* Francuzi ścigani byli aż pod bramy *Torgau*. Zdobycze tego zwycięstwa są niezmierne. Nic, co tylko koła miało, lub na kołach posłane było, nie uszło rąk naszych. ani działa, ani ammunicya, ani ekwipaże Jenerałów. Gdy pogoń skończona była, J. K. Wysokość kazał nazaiutrz wystąpić na paradę woysku całemu. Sto tysięcy zwycięskich woiowników stanęło w szeregach, i za zbliżeniem się, laurem zwycięstwa uwieńczonego Xiążęcia, sto tysięcy głosow zawołało: *Vivat* i *Ura*! Z widocznem i tkliwém wzruszeniem Wódz dziękował woysku, obieżdżał wszystkie szeregi, każdemu korpusowi coś podchlebnego powiedział, i nakoniec rozkazał, aby każde woysko, podług swoiey religii, złożyło dzięcznienie Panu Zastępów. Po uroczystym odśpiewaniu Hymn *Te Deum*: we trzech językach, J. K. Wysokość pozwolił aby woysko strzelało na tryumf zdobytą na nieprzyiacielu ammunicyą, i 100,000 ludzi na cały dzień mieli dosyć do strzelania ładunków od Francuzów zabranych.

— Gazeta Lwowska umieściła list następny z tą uwagą, iż doszedł przez osobną okazyą, i że autorem tego pisma iest osoba bez przesądów i umieiąca dobrze uważać rzeczy. List ten pisany przy końcu miesiąca Maja 1813.

„Mamy w nayprzyiemnieyszym miesiącu roku znowu zimę; deszcz pada nieustannie, a pracowita uprawa pól i ogrodow stała się nadaremną. Pola spustoszone zostały przez robactwo, a ogrody przez niezwyczayne wiatry i deszcze. Są to same smutne widoki.— Cała młodzież, a niemal same nawet dzieci, muszą iśdź z przymusem do woyska. Są Prowincye, iak np. *Normandya*, gdzie biorą wszystkich mężczyzn do strzeżenia brzegow, do straży przy urzędach celnych, do woyska, gwardyi honorowey i t. d. tak, że nikt nie pozostaie do uprawy pol, których tyle tylko zasiewaią, ile na utrzymanie pozostaiących się Familii potrzeba. Ja sam widziałem między *Paryżem* i *St. Denis* kobiety i dziewczęta pracuiące około kanału, który tam kopią... Tego roku nie będzie ieszcze brakować żołnierzy.... lecz skutek nieszczęsnego trafu może uiąć wielką ich liczbę Rządowi.— Jazda godną iest uwagi. Z kilku przechodzących tędy pułkow, nie siedzieli żołnierze nigdy ieszcze na koniu, tak, że Pułkownicy wstydzili się, i pieszo im przez *Paryż* przechodzić kazali; konie były albo wozowe, lub dwóletnie źrebce. Można wiele pokazać żołnierzy, można wzbudzić żądzę honoru w tey biedney młodzi, w tych biednych dzieciach; a na wielkie to słowo: „*Bądźcie ślepo posłusznymi:*” padły iuż nie iedne stotysięcy; nakoniec działa w tyle, i niektórzy starzy żołnierze, ktorzy uciekaiących chwytaią, zachęcaią, lub zabiiaią! Propozycya kongressu pokoiu, która dnia wczorayszego (26 Maja) ogłoszona została, małe sprawiła wrażenie; sądzą bowiem że ią Cesarz dla tego uczynił, aby pozyskać czas do wyćwiczenia swoiego woyska; nikt nie wierzy, iż on szczerze pragnie pokoiu. Wzięto w rekwizycyą wszystkich modnych krawcow z pobliskości Stolicy, aby dla woyska robili mundury. Jeden podróżny z *Bajonny* zapewnia, że nędza, osobliwie po wsiach, bardzo iest wielka; dla braku rąk muszą pola leżeć nieuprawne. Z przyczyny interesow w *Hiszpanii* był w *Bajonnie* rodzay powstania, ponieważ woysko zabrało wszystko z tego miasta, gdzie zbytek, tak iak we wszystkich miastach Francyi, naywyższego doszedł stopnia; uymują sobie pożywienia, aby iaśnieć sukniami i domy ozdabiać można. O przyszłości nikt nie myśli; starzy muszą z głodu umierać; pola leżą po nayw iększey części odłogiem.”

Za pozwoleniem Cenzury Wileńskiey — w Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzow.

OGŁOSZENIE.

Od Skarbowey Izby Wileńskiey.

1 Były Podskarbi Państwa P. Gołubcow zalecił tey Izbie pod dniem 28 Stycznia roku 1806, aby wzywała przez Gazetę pensyonistów, nie iawiących się do odebrania swych pensyy, względem zaś remanentow na rzecz Ekonomicznego Kaznaczeystwa postępować podług Ukazu Rządzącego Senatu nastałego 25go Maia roku 1806. Na skutek czego Izba wzywa wyrażonych na dołączaiącey się przy tém liście pensyonistów nieokazuiących się do odebrania pensyy przeznaczonych im od teyże Izby, z tém, aby oni dla odebrania przeznaczonych im pensyy przybyli do Izby tey, sami, albo z prawnemi dowodami przysłali swoich pełnomocników; w zdarzeniu zaś, gdyby oni nie przybyli do Izby, licząc od tego ogłoszenia za rok, wiedy ona na mocy wyżey wspomnionego Ukazu pod d. 25 Maia roku 1806 zaliczy pensye ich do summ Ekonomicznego Kaznaczeystwa — Września 20 d. 1813 roku.

Assesor Hawrilenkow.

Wiadomość w Izbie Skarbowey Wileńskiey zrobiona, o pensyonistach, którzy się nie stawią dla odebrania wyznaczonych im od tey Izby pensyy.

N.	Data Ukazow.		Roczna wysłużona pensya. Ru.	kop	Od jakiego czasu assygnowane im te pensye.
		Na pensye nadetatowe.			
1	1799 Lipca 11	Dzieciom byłego w Pocztowym Departamencie Kolleskiego Assesora Rodkiewicza -	272	25	
		Na pensye woyskowym.			
		Pułkownikom.			
2	1789 Stycznia 24	Tuncelmanowi - - -	297		
3	1801 Lipca 17	Garnizonnego pułku Bułhanowa Hassowi - - -	222	75	
4	1802 Kwietnia 23	Alexandryiskiego pułku Huzarskiego Glassowi - -	222	75	
5	1806 Stycznia 5	Semipołatińskiego garnizonnego batalionu Deanskartowi -	552	42	
		Podpułkownikom.			
6	1797 Marca 9	Rebokowi - - -	222	64	
7	Września 1	Jamburskiego Kirassyerskiego Sertoriusowi - - -	584	10	
8	1798 Września 1	Kapitanowi Littgo Tatarskiego pułku Krzyczyńskiemu 2mu	222	75	
9	1799 Pazdziernika 29	Sztabs-Kapitanowi Strzeleckiego pułku X. Bagrationa Disalwertowi - - -	187	52½	
10	1802 Lipca 10	Porucznikowi Archangeskiego Muszkieterskiego pułku Lubickiemu - - -	93	76¼	Od Roku 1809.
11	— —	Szeręgowemu 24go strzeleckiego pułku Antoniemu Antonowemu w Lidzkim Powiecie	9	50	
		Na pensye wdowom i sierotom.			
12	1806 Kwietnia 19	Sztabs-Kapitana Borosina -	388	75½	
13	dnia	Porucznika Saweljewa - -	234	63	

Assesor Hawrilenkow.

Stołanaczelnik Leha.

N.6549.

OGŁOSZENIE.

1 Od Wileńskiego Guberskiego Rządu czyni się wiadomo: że w tym Rządzie, przedawać się będzie z publicznego targu skonfiskowane drzewo znayduiące się po tamtey stronie rzeki *Niemna* w granicach Xięstwa *Warszawskiego*, a mianowicie: pod wsią *Giczalowką* 38, we wsi *Rukańcach* 2, w miasteczku *Olicie* 69, w miasteczku *Prenach* 242, i pod wsią *Pacuny* 210. wszystkiego 561 sztuk; równie też znayduiące się na lewym brzegu rzeki *Niemna*, o którym jeszcze nie podano szczegółowey wiadomości. Życzący sobie zatém kupić to drzewo, maią stawać w tymże Rządzie dla targow; na termina: 1szy 25go, drugi 26go, a trzeci i ostatni 29go dnia tego miesiąca. Dnia 14 Września 1813 roku. *Sowietnik Machwic.*

OSTRZEZENIA

3 Niżey piszący się, maiąc Prawo Zastawne Przyznane w Roku 1811. Miesiąca Aprila 30 dnia przez zeszłego JPana Karola Woysiatta Dworzanin na Folwark Ziemski Pobienie zwany, w Powiecie Wileń: leżący, pozostały Syn Jego JP. Julian Woysiatt, dla siebie i Rodzeństwa dalszego czyniąc Intromissyą, zamilczał, że niżey piszący się ma Prawo Zastawne, za summę cztery tysiące pięćset Rubli srebrnych wydane i Intromittowane, i że za onym Possesyą Zastawną exekwuie, aby JPanu Woysiattowi z Ewikcyą na Folwark Pobienie żadney summy nikt nie kredytował, i w Kontrakt o przedaż tego maiątku nie wchodził, ostrzega = Roku 1813. 7bra 13. dnia.

Szymon Giec Burmistrz M. W. w Sądach Wóyt: Prezyduiący.

3 Roku Tysiąc Ośmset Trzynastego Miesiąca Augusta Dwódziestego dnia —

Na skutek Ukazu Minskiego Głównego Sądu 2go Departamentu Gubernii Minskiey do Sądu Niższego Ziemskiego Pttu Borysowskiego nadesłanego, a przez tenże Sąd Niższy nam objawionego, My Urzędnicy Akt Sądu Exdywizorskiego w Maiętności Zamosza w Powiecie Borysowskim sytuowaney, W. Heronima Zenowicza byłego Sędziego Ziem: Pttu Borysowskiego Dziedziczney, na satysfakcyą dla Kredytorów przez jego oświadczoney, składaiący w dniu dzisieyszym jako w terminie z tegoż w górze pomienionego Ukazu wypadłym, ad fundum teyże Maiętności Zamosza przybywszy, Akt Sądu Exdywizorskiego porządkiem Prawa przez Woźnego temu Sądowi assystuiącego JPana Jana Derewoieda obwołać nakazaliśmy, i dla niebytności Stron, przez tegoż Woźnego Sądy swe na dzień 22. tegoż Miesiąca Augusta odwołać zaleciliśmy = Karol Towiański Exdywizorski Sędzia, Józef Kowerski Sędzia, Dominik Pawlikowski były Ziem: Podsędek i Exdywizor — w Powtórnym terminie, Decyzya = Tegoż Roku i Miesiąca 22. dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizorski tak strony Powodowey W. Heronima Zenowicza Prezydenta, ani też jego Plenipotenta, jako też Kredytorów przed sobą nie widząc, a z Ukazu Departamentu 2go Gubernii Minskiey w Wyroku Remissyinym datą pomienionego, i istotney przyczyny przeznaczyć, awizacyą nieuchronną potrzebę bydź widzi z tych przyczyn uwiadomić wszystkich Wierzycieli przez Gazettę Kuryera Litt: Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Maiętności Zamoszu, W. Heronima Zenowicza Prezydenta na satysfakcyą Wierzycieli oddaney Exystuiący, postanawia, i termin zjazdu na dzień 20. 7bra idącego 1813. Roku przeznacza, w którym, izby Strony pretensyą do W. Heronima Zenowicza Prezydenta maiące, nie wymawiaiąc się nie wiadomością złożonego terminu, pod utratą swych pretensyow stawali, i oną udowodnili, zaleca i postanawia, niemniey Sądy swe do terminu w górze przeznaczonego, Woźnemu temuż Sądowi assystuiącemu, odwołać nakazuie. — Takową awizacyą do Publiczney Gazety Kuryera Litewskie-

go dla uwiadomienia Stron o Wyroku i terminie następnym podaiąc, podpisuiemy się =

Karol Towiański tymczasowy Sędzia Pttu Borysow: i Exdywizorski.

Józef Kowerski Sędzia.

Dominik Pawlikowski b. Z. P. Podsędek i Exdywizorski.

3 Czytaiąc niżey podpisany awizacyą JW. Graffa de Choiseul Goufier w Numerze 67 Gazety Kuryera Litewskiego w roku idącym przeciwko JW. Wiktoryi z Hrabiów Potockich Grafini de Choiseul Goufier Pryncypałce, moiey umieszczoną, gdy widzę krok ten JW. Graffa do osłabienia kredytu JW. Grafini de Choiseul bydź uczynionym, zostawuiąc samey Aktorce odpowiedź na to, jaka z jey uczucia wypadać będzie, przez zwykłą w interessach Aktorki troskliwość, jako wiadomy wszelkich opisów między JWW. Graffowstwem de Choiseul zaszłych zawiadamiam Publiczność, że ostrzeżenie JW. Graffa de Choiseul na żadnym akcie ważnym nie funduie się, gdyż Aktorka moia przez żaden akt urzędowy, aktorstwa summ swoich nie zrzekła się, a i te nawet tranzakcye, które zacytował Graff de Choiseul w ostrzeżeniu swoim, będąc przywiązane do uskutecznienia warunkow Dokumentem d. 4 9bra 1811 Ru uczynione przez JW. Graffa przyiętych już dawno upadły w swoiey exystencyi, gdy JW. Graff de Choiseul pomienionych opisow nie uiścił, co dało powod, że JW. Grafini de Choiseul przez oświadczenie Maja 24 i Augusta 2 roku idącego przed Aktami Grodzkiemi Wileń: uczynione, nieważność wszelkich opisów zapowiedziała.

Felix Kwinta Deputat Pttu Brasł: Plenipotent.

3 Excerpt Oświadczenia z Protokułu potocznego Ziem: Pttu Wileń: w dacie poniżey wyrażaiącey się zapisanego & eorundem pod pieczęcią Ziemską tegoż Pttu stronie potrzebuiącey jest wydan.

Roku tysiąc ośmset trzynastego, miesiąca septembra jedynastego dnia.

Przed Aktami Ziem: Pttu Wileń: znaydując się obecnie JP. Jan Jarząbkiewicz Oświadczenie w następney treści wyrażaiące się ku zapisaniu do protokułu podał w brzmieniu następnym: Oświadczenie JP. Jakóba Liboszyca Medycyny Doktora czyni się w referencyi do Oświadczeń w Aktach Pttu Wileń: i Awizacyow przy Kuryerze Litewskim, mianowicie w roku 1808, za Numerem 54, w roku 1810 za Numerem 76, w roku 1812 za Numerem 21, imieniem żałuiącego Liboszyca ku przestrzeżeniu Publiczności czynionych — Iż co oświadczaiący się w uprzednich latach, używaiąc różnych Faktorow żydow, oraz kompanii Wexlowey w mieście Wilnie składaiąc powierzał onym w różnych czasach, wydawał różne Cerograffy, Blankieta z podpisem własnym, z tych racyow, jako przypadkowego zaginienia, wiele nie miał sobie zwróconych — W tym celu oświadczaiący się, chcąc ażeby z takowego powodu, nie miał jakiey sobie domierzoney krzywdy, oświadczeniami tak w Aktach, jak też i przy Kuryerach Lit: zapowiedział, iż nikomu, a mianowicie żydom za Cerografami i Wexlami nie jest nic winnym, i nigdy nie był — a jeśli jest winnym, to tylko za Obligami przez się i przez żonę swą podpisanemi — Dziś gdy z opowiedzenia i osobistego przyświadczenia osob dowiaduię się, że niektóre osoby, a mianowicie uczęstnicy handlu wexlarskiego w rękach swych, jakby ż podpisami oświadczaiącego się maią; a może i rzeczewiście Blankieta i Wexle, i z onemi szukaią sposobow do frymarku, jak jeden chciał przedać czyli przelać Wexel obywatelowi Państwa Pruskiego, nazwiskiem J. Dawien, jeszcze za bytności Francuzów w kraju tuteyszym, z warunkiem by dotrzymał sekret od kogo ma, proponował, i za naymnieyszą cenę wybyć usiłował, w takich wydarzeniach od bezczelnych fałszerzow oświadczaiący się będąc zagrożonym, jeszcze ten raz widzi siebie bydź zmuszonym tą skargą zarazem publicznym ostrzeżeniem wszystkim w obec zapowiedzieć, że żadnemu żydowi, za żadnym Dokumentem bądź w jakimkolwiek rodzaiu żadney summy nie zawinił, a z których to osób, jeśli który ma jaki Dokument, to nie inaczey jak zfabrykowany, lub skradziony bydź musi, a osob inney religii, jakie są sprawiedliwego zawinienia wydane, to są wspólnie z żoną podpisane — U tego Oświadczenia podpis w protokule takowy: Jan Jarząbkiewicz Sztabs Fur: Głł!

Zgodność z Księgami poświadczam

Adam Dauksza Z. P. W. Regent. (M. P.)

1 Urodz: Józef, Michał, Szymon, Augustyn i Alexander Kordzikowscy bracia rodzeni, z pewnego układu pomiędzy rodzeństwem nastałego wydali Oblig zeszłemu ś. p. Józefowi Bitowttowi Prezydentowi Grodz. Upit. na czer. złł. 1000. pod życiem żony z exdotacyi wynikły — Oboie dopiero Bitowttowie nie żyią, nie zostawili po sobie żadnego z siostry oświadczaiących się potomstwa, ze wszelkiego więc porządku takowy dług wrócić się powinien w Dom — Ażeby zatém takowego Obligu nikt nie nabywał, o tém przez ninieyszą awizacyą zastrzega się.

1 Opieka do zarządzenia massą maiątku W. JP. Jakóba Briotett Kolleskiego Sowietnika, Professora i Emeryta Uniwersytetu Wileń:, Kawalera Krzyża S. Anny 2giey Klassy od Zwierzchności ustanowiona, w celu zebrania teyże massy maiątku i zabespieczenia oney, wszystkich Debitorow W. JP. Jakóba Briotett Sowietnika wzywa i prosi, aby ci Debitorowie chcieli sami przez się lub przez Plenipotentow uczynić z Opieką rozrachunek w przyiacielski sposob o należne summy tak kapitalne, jako i procentowe, i aby z tąż Opieką układ o lokacyą i bespieczeństwo tychże summ, dla uniknienia nieprzyiemnych śrzodków, jakich Opieka z obowiązku swego jąć się musiałaby, zrobili, dla czynienia zaś takowych układów, obrachunkow, do przyymowania summ kapitalnych i procentowych, oraz do kwietowania zobowiązani są z pomiędzy Opiekunow JW. Piotr Horn Stanu Konsyliarz, Kawaler Krzyża S. Anny 2giey klassy i W. JP. Szymon Malewski Kollegski Sowietnik przemieszkiwaiący ciągle w mieście Wilnie — Pisan w Wilnie 1813 roku Msca 7bra 19 dnia — W imieniu Opiekunow jako Plenipotent podpisuię:

Wincenty Nowicki Regent Subsel: Wileń:

3 Ostrzeżenie Obywatelom wszelkiego stanu przez niżey piszącego się czyni się w tym: iż gdy tak za życia ś. p. Michała Brzozowskiego Podstolego Starodubowskiego Oyca niżey piszącego się nic nie miał w swoim władaniu, jak równie i dopioro gdy dział między rodzeństwem nie stanął, a tym samym niczym niżey piszący się nie włada, a mimo to żydzi Iwienieccy. jako to: Dońko Mejerowicz, Caim Leybowicz, Beniamin i Leyba Mowszowiczowie, jak równie Szloma Mejerowicz Obywatel Miński przez różne podeyścia, za małą odrobinę na znaczną summę u niżey piszącego się zyskali Obligi: przeto iżby onemi nie frymarczyli, dopóki z niemi o to nie będzie ukończony proceder, jak równie i JO. Xiąże Michał Puzyna nie dawszy niżey piszącemu się ani grosza, ma Oblig wydany na czer. złł: 1000 — Przeto stosownie do uczynionych oświadczeń pierwszego w roku 1811 9bra 20, drugiego pod rokiem 1813 Augusta 20 i do Akt Ziem: Pttu Mińskiego wpisanych i podanych — Takowe ostrzeżenie przez ninieyszą Awizacyą podpisuię. — Pisan 1813 msca 7bra 4 dnia.

Jan Brzozowski.

3 W. JP. Felix Białły oddał swóy maiątek na podział wierzycieli, za długi zeszłych swych rodziców i swoie osobiste; łacno się rozumie, iż po oświadczoney Exdywizyi nikt mocen nie jest nabywać pozostałego maiątku jego rodziców. — Klasztor Wileński XX. Karmelitów przy Kościele WW. SS. za trzema Obligami i Wexlem. ma do massy funduszu na Exdywizyą oddanego pretensyi złł: Pol: 13.600. i o tém Prześwietną Publiczność ostrzega — Datt w Wilnie dnia 13 7bra roku 1813.

X. Ambroży Woronowicz Wikary Klasztoru XX. Karmelitow WW. Swiętych.

Z dniem 1szym następuiącego Msca Pazdziernika odnawia się prenumerata na Gazetę Kuryera Litt: dla odbieraiących na mieyscu, cena jak zwykle, na miesięcy trzy, rubli srebr: dwa, kop: 25.